

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ali je mogoča sprava temeljem resolucij katoliškega shoda?

„Vzprejmite resolucije I. katoliškega shoda, pa smo vsi jeden; sprava med nami je gotova.“ Tako nam dan na dan kliče stranka, katere glasilo sta „Rimski Katolik“ in „Slovenec“. Zadnji je tudi ob novem letu odločno izrekel ter naglašal še v svojih zadnjih člankih, da so omenjene resolucije njegov program, katerega se hoče natančno držati, kompromisa, pravi, ne mara nobenega. Na isto stališče postavil se je tudi preuzvišeni knezoškof Ljubljanski sam v svojem zadnjem postnem listu, o katerem smo že izrekli svoje mnenje.

Po takih izjavah, ki stavijo vzprejetje omenjenih resolucij za neobhoden pogoj naši spravi, ne bo odveč, zdi se celo potrebno, da v novič natančno premislimo in presodimo njih bistvo in njih pomen, da bomo vedeli, koliko so one že dovršeno delo in koliko to niso, koliko so našim razmeram primerne in praktične in koliko niso, koliko smo slovenski rodoljubi zastran njih jedini in koliko to nismo in slednjič, so-li res tako popolne, da se smejo ponuditi slovenskemu narodu kot zadnja beseda, kot nekak ultimatum, ki se ima nepogojno vzprejeti. To razmotrivanje služi naj tudi v opravičbo našega stališča. Po tem kratkem uvodu začnimo s posameznimi resolucijami:

Sekcija I.: Šola.

Zastran te resolucije se sme pač po vsi pravici reči, da kar je v njej dobrega, ni novo in kar je novega, ni vse dobro.

Splošno priporočilo, naj stariši versko vzgajajo svoje otroke; naj šola pospešuje versko mišljenje in življenje; naj se nič ne uči, kar bi veri nasprotovalo; naj se pazi, da se bo mladina tudi zunaj šole vedla pošteno in npravstveno, to vse rade volje podpišemo. Saj nismo nikdar drugače mislili, in menda ni slovenskega narodnjaka, ki bi teh mislij skozi ne odobraval.

Glede ljudske šole stojimo mi na stališču s oglasnega sklepa vseh slovenskih državnih in deželni poslancev na shodu dne 2. oktobra 1890 in jednakega sklepa deželnega zbora kranjskega z dne 22. novembra 1890. Tu tedaj bistvene razlike v istini ni in dela se taka razlika le umetno. Saj

menda poslanci, prištevajoči se stranki „Slovenčevi“, vender ne bodo hoteli zatajiti svojega lastnega sklepa?

Glede srednjih in višjih šol pa moramo obžalovati, da se katoliški shod v narodnostnem oziru ni postavil na stališče onih ravno omenjenih sklepov deželni in državnih poslancev in kranjskega deželnega zbora. To, da katoliški shod poleg omenjenega splošnega in rekli bi že samo po sebi umevnega priporočila zastran srednjih šol nima drugega, ko pohlevno željo, da bi se s časoma osnovala — kje, kako in po kom, še povedano ni — jedna jedina katoliška gimnazija s slovenskim učnim jezikom, to je vender preskromno. Že shod deželni in državnih poslancev in za njimi deželni zbor kranjski ni zahteval vsega, kar nam gre po državnih osnovnih zakonih, temveč se je omejil na to, kar je neobhodno potrebno za razvoj naše narodnosti, ter se da že sedaj in brez odloga uresničiti. Za ljudsko šolstvo se je katoliški shod vender še upal od šolskih oblastij vsaj nekaj zahtevati, za srednje šole pa nič, čisto nič, ne slovenske državne gimnazije na Kranjskem, ne slovenskih paralel na Štajerskem in Primorskem. In to je žalostno!

Ravno tako molči katoliški shod o slovenskih višjih šolah; tudi v tem oziru zaostaja za tem, kar so zahtevali soglasno slovenski deželni in državni poslanci in kranjski deželni zbor, namreč pravno akademijo, ali vsaj juridično fakulteto s slovenskim učnim jezikom v Ljubljani. Pač pa svetuje Slovenecem, naj svoj denar pošiljajo tja v Solnograd za napravo zasebnega katoliškega vseučilišča, češ, da se pričakuje, da se bode tam ustanovilo nekaj stolic s slovenskim učnim jezikom. A mi vprašamo, kdo to pričakuje? Razsoden Slovenec, ki pozna Nemca, tudi ko bi sploh mogoče bilo, tega izvestno ne pričakuje niti za slučaj, ako bi bilo mogoče. Dždeva se nam marveč, da bi bilo za naš narod in njega narodni razvoj popolnoma jednako in istega pomena, ako nosimo svoj denar v Solnograd ali ga pa mečemo v Savo.

Prav čudno, skoraj nerazumljivo se nam zdi, kako da je katoliški shod tako malo uvaževal narodne, tolikokrat odločno naglašane zahteve, ter da je preziral pri šolstvu slovenski narodni program, ko je vender iz drugih njegovih resolucij

vidno, da hoče v marsičem odločno posezati v slovensko narodno politiko.

S tako pomanjkljivim šolskim programom I. katoliškega shoda pač slovenski narod nikakor ne more zadovoljen biti in zagadelj tudi narodnapredna stranka ne vzprejme takega programa.

Finančne razmere na Primorskem.

(Govoril posl. dr. M. Laginja v 206. seji državnega zbora dné 23. februolja t. l.)

(Konec.)

Visoka zbornica! Rad priznam, da teh milijonov ne plačujejo sami Hrvati in Slovenci, ampak da participirajo pri teh dajatvah tudi davkoplačevalci drugih narodnostij, to pa ne preminja stvari nič, kajti nasproti državi zmatrati je Primorsko kot jedno kronovino. (Posl. Burgstaller: Ne!) Prosim, gospod kolega, troje avtonomnih uprav, troje korporacij, a jedna kronovina, kolikor je meni znano. (Posl. Burgstaller: Ne!) Jaz na jugu cesarstva nisem nikdar slišal govoriti o drugi kronovini kakor o Primorski. (Posl. Burgstaller: Ne, to so tri kronovine.) Prosim, to so tri avtonomne skupine in v političnem zmislu jedna kronovina. To pa ne upliva na vkupnost kraljestev in dežel, niti na dolžnosti visoke vlade nasproti naši deželi. Velik razloček pa se pojavi, ako se vprašamo, kaj imajo Hrvati in Slovenci na Primorskem od tega, da so z davki tako neprimerno hudo obremenjeni. Pripoznali bode, gospoda moja, da ako se upoštevajo samo neposredni davki in tiste posredne davščine, od katerih imajo avtonomne korporacije pobirati priklade in katere nosijo državi čez 7 milijonov, mora biti to za prebivalstvo velikansko, neznosno davčno breme.

Staviti si moramo torej vprašanje in nanje odgovoriti, ali ima naše prebivalstvo za to, kar plačuje, kake koristi in kakšne, ali se napravljajo kake investicije in kakšne, ali ima pravično in modro administracijo.

V tem oziru dovoljujem si opozarjati na svoj govor z dné 15. decembra l. l., kjer sem nekoliko govoril o naši politični upravi. Da je politična uprava pri nas slaba, o tem sem v dno duše prepričan in mislim, da sem to v omenjenem svojem govoru dokazal s premnogimi dokazi.

Da tudi pri pravosodju niso nič boljše razmere

LISTEK.

O pravem času hajduki!

(Srbski spisal L. K. Lazarevič. Prevel J. P. Planinski.)

(Dalje.)

Potlej pa nadaljuje srdito in pretrgano, a glasneje, nego doslej:

— Kaj je on in kdo je on? — Švaba!... On se je, brate moj, priklatil iz Švabske... Jaz... jaz vem vse to!... Prej je imel nekakšne papirje, slikane, uprav tolike kakor moja dlan, pa jih je nosil v mesto židom, ki so mu dajali novce za tiste papirje, ali sedaj nima niti tega!... Gol kakor samokres!... Samo tisto malo posestvice!... Fejl!... Kdo ve, odkod je dobil novce zanje... Da!... Da!... Pa potem, kakšni so tisti papirji?... Vem jaz, draga moja, vse!... Vem dobro!... Neki dan, pravijo, je dobil naš župan list od švabskega cesarja, naj prime Timo. Da, ali moj Tima vse tiste papirje židom, a židje njemu zlatov, a on zlate županu; a župan pravi: „Pojdi ti, dragi moj, lepo domov in se po-

šteno vedi! Ti si srbski podanik, a Madjar je kakor Turčin — on ne veruje niti v Boga, niti v Bogorodico!... Tako ti je!... A kaj je to, kar mu pravi župan? Potem pa, kadarkoli pride v selo, taplja Timo po ramenih, pa pravi: „Kako si, junče?“... Pravi junak ti je to!... Peča se zgol z vsakovrstnimi vaškimi lopovi, s poštenimi ljudmi ne mara imeti posla!... Tako ti je!... Spominjaš se, ko sem jaz odhajal v vojake in sem se malo opil, pa sem mu psoval mater švabsko; a on se mi ni usodil niti besedice črhiti, niti besedice!... Pravi: „A zakaj me psuješ, prijatelj?“ A jaz mu odgovorim: „Že vem, zakaj!“ A on pravi: „Le daj, je že prav, živko!“ A jaz mu dejem: „Pridi bliže, če se upaš! Lahko se je pretepati s tistimi paglavci, ali pride bliže!“ A on mi odvrne: „Ne maram, živko, ne maram!“ Jaz pa se mu rogam: „Ne upaš se, sinko krvavi; pridi, jaz se te lotim kleté!“... Tako ti je bilo!... Da!... A ko mu je Radojica Miličin rekel, da je Švaba, hotel ga je ubiti, potlej pa je bajé jel plakati, ko je učitelj pričel tam nekaj govoriti, kako on ni Švaba, nego uprav pravi Srbin, in jel psovati naše seljake, ker ga zovó Švabo... Kakor bi res bil!

... Pa zakaj potlej nosi obojke, ¹⁾ pa ne zna niti jermenov pri opankih prekrizati, kakor mi, ampak hodi kakor berač?... Tako ti je!... Tudi mati mu je Švabica, da si nosi končo ²⁾... Nič zato!... Vem jaz... Tudi sv. Martina časté največ Švabe... A tudi on!... Tako ti je to! Vse to se ve... Pa potem on s koso žanje žito!... Glej!... Tudi to vem, da si bila na mobi ³⁾ pri Stojevičevih vedno kraj njega, in to tudi vse selo ve!... Povem ti... prav gotovo... jaz ne maram niti, da bi ga pogledala! Jutri mu zopet opusjem mater švabsko, da vidim kaj poreče!... Ne sme mi niti!...

¹⁾ Obojak je suknena podlaga, tolika kakor opankov podplat, katera se deva na dno opanka, da je nogi mehkeje in topleje. Prel. prip.

²⁾ Konča je ruta, katero nosijo ženske (osobito Šumadinke v srednji severni Srbiji) na glavi. Predno si jo denejo, zataknejo si v lase nekakšen obroč, da jim ruta stoji više in lepše na glavi. Prel. prip.

³⁾ Srbi časté nekatere svetnike, katerih cerkev posebno ne slavi. — Te dui ponekod ne opravljajo težkih poslov, posebno siromaki ne, ker se bojé, da jim delo ne bi uspelo. Zato pa je v Srbih navada, da hodijo ob dnovih, ko ne smejo sami sebi delati, „na mob o“, t. j. drugim delati brez doine, zgol za jed in pijačo. Prel. prip.

— (Petindvajsetletnico) svojega umetniškega delovanja praznovala bode bodoči mesec prva-kinja v hramu hrvatske Talije, gospa Marija Ru-žička-Strozzi. Ta odlična zastopnica hrvatske dramatične umetnosti znana je tudi našemu občin-stvu, ker je pred leti gostovala na slovenskem odru. Ona je dika narodnega gledališča Zagrebškega in bode gotovo hrvatsko občinstvo prav dostojno pro-slavilo to svečanost prve svoje dramatične umetnice.

Razne vesti.

* (Petdesetletnico) svojega pisateljstva praznoval bode v kratkem madjarski pisatelj Mau-ricij Jokai. Literarna društva ogerska pripravljajo se, da dostojno praznuje ta dan. V mestni hiši v Budimpešti bodo v to svrhu konference glede slav-nostij, ki se bodo priredile. Bržkone se bode tudi predlagalo, da se podeli Jokai-u darilo vsega mad-jarskega naroda.

* (Umor v železniškem vlaku.) Mej Antwerpenom in Rotterdamom blizu postaje Rozen-dael našli so v železniškem jarku poleg tira, trupla dveh potovalcev, ki sta bila umorjena mej vožnjo. Bila je zakonska dvojica, vozeča se v prvem razredu, katero je napadel in umoril sopotnik, ter trupla po-tem vrge na železniški tir. Morilec je bržkone iz-stopil na postaji Rozendaal. Umorjena imela sta mnogo ran na truplih.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 6. marca. Češki namestnik grof Thun posvetoval se včeraj v poslanski zbor-nici z mladočeskimi poslanci dr. Kaizl, doktor Kramář in dr. Masaryk in potem s Plenerjem o zadevah dež. zbora češkega.

Budimpešta 7. marca. Poslanska zbor-nica začela debato o proračunu ministerstva za bogočastje. Minister pojasnil cerkvenopoli-tično situacijo, dokazujoč, da je civilni zakon jedina pot do rešitve, sicer bi bilo zatajiti vso minolost. Minister izražal prepričanje, da zmaga pravica in liberalizem. Fenyvessy nasvetoval resolucijo, naj se stori kar treba za uvedbo avtonomije katolikov.

Beligrad 7. marca. V občini Horakašić bili veliki izgredi. Vojaštvo je moralo interve-nirati. Mnogi izgredniki zaprti.

Rim 6. marca. Vojni minister izjavil, da so govorice o naročbi za italijansko vojsko potrebnih pušek pri avstrijskih tovarnah ne-osnovane.

Pariz 7. marca. Zbornica vzprejela z 266 proti 222 glasom predlogo opremembi ti-skovnega zakona in z 257 proti 188 glasom predlog o obrambi tujih vladarjev in poslanikov pred žaljivimi napadi.

Pariz 7. marca. „Figaro“ javlja, da so se vršili oficijozni dogovori radi prihoda ruskih ladij v nekatere francoske pristani. Ruska vlada pričakuje od francoske vlade poročil, potrebnih za orijentiranje. Če bodo poročila ugodna, se odpelje carevič meseca avgusta ali septembra na čelu ruskemu brodogradu iz Ko-danja v Havre.

Narodno-gospodarske stvari.

— Jednajsti občni zbor „Kmetске posejilnice Ljubljanske okolice“ v Ljubljani vršil se je, dne 5. marca dopoludne v zadržni pisarni. Nadzorstvo izvoli namestnikom umrlega ravnatelja za občni zbor J. Kneza, trgovca in posestnika v Ljubljani, kateri za zaupanje nadzorstva zahvaljuje izročiti vodstvo zbo-rovanja dru. Jos. Statetu. V nagovoru se le ta spo-minja zadržnikon, zlasti nepozabljivega Antona Kneza, ustanovitelja zadržne in pred kratkim umr-lega ravnatelja Janeza Kneza st. Blagajnik poroča v letnem računu za 1892 leto o napredku in raz-vitju posojilnice, katera ima sedaj 210.332 gld. 49 kr. upravnega premoženja. Hranilnih ulog 185.543 gld. 65 kr., na posojilih 178.076 gld. Bi-lanca izkazala je 2.321 gld. 18 kr. čistega dobička. Nadzornik dr. Jos. Vošnjak popi-uje v daljšem go-voru zgodovino posojilnice in zasluge zadnje leto umrlih dveh članov ravnateljstva, omenja počasno ali sigurno napredovanje zavoda in konečno pred-laga, da se čisti dobiček sledeče razdeli. Glavnim deležnikom naj se izplača 6% dividenda, ravnateljstvu 417 gld. 50 kr. nagrade, rezervnemu fondu naj se pridene 1070 gld. 86 kr. za dobrodelne namene 100 gld. in na novi račun naj se prepiše 132 gld. 82 kr. Ta predlog naj se sprejme jednoglasno. Rav-nateljstvo voli se jednoglasno J. Knez, mestni odbor-nik in trgovec v Ljubljani, blagajnikom Oton Bayr, kontrolorjem Vekoslav Jenko, odbornikoma dr. Jos. Stare in Janez Vrhovnik. V nadzorstvo voljeni so se dr. Jos. Vošnjak, V. Ogorelec in Ivan Rode.

Štev. 45. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 522

V sredo, dne 8. marca 1893.

Trije klobuki.

Burka v treh dejanjih. Spisal Al. Henneguin. Preložil Fran Končan. Režiser g. Ignacij Borštnik.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec ob 10. uri zvečer.

Dramatično društvo.

Pri predstavi svira godba slavnega domačega pešpolka baron Kuhn št. 17.

Ustopenina:

Parterni sedeži I. do III. vrste 80 kr. Parterni sedeži IV. do VIII. vrste 60 kr. Parterni sedeži IX. do XI. vrste 50 kr. Balkonski sedeži I. vrste 60 kr. Balkonski sedeži II. vrste 50 kr. Balkonski sedeži III. vrste 40 kr. Galerijski sedeži 30 kr. Ustopenina v lože 50 kr. Parterna stojišča 40 kr. Dijaške ustopenice 30 kr. — Galerijska stojišča 20 kr. — Sedeži se dobivajo v čitalnični trafiki, Šelenburgove ulice, in pri blagajni.

Prihodnja predstava bode v soboto, dne 11. marca 1893. l.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

Tujci:

6. marca.

Pri **Mališci**: Pohl, Zupancič, Löwy, Weiss, Fischer z Dunaja. — Cral iz Berlina. — Winterhalter iz Maribora. — Dr. Stieger iz Gradca. — Mattiassi iz Brna. — Wagner iz Kočevja.

Pri **Slonu**: Egliseur, Hoffman iz Celovca. — Birner iz Gradca. — Kumer iz Gorice. — Schmidinger, Sandri iz Kamnika. Töpfer iz Budimpešte.

Pri **južnem kolodvoru**: Stangel iz Bistrice.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
6. marca	7. zjutraj	734.6 mm.	-2.0° C	brezv.	megla	
	2. popol.	730.8 mm.	9.4° C	sl. zah.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	732.9 mm.	4.2° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 3.9, za 1.4° nad normalom.

Dunajska borza

dne 7. marca t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 98.90	—	gld. 99.00
Srebrna renta	98.70	—	98.75
Zlata renta	117.45	—	117.40
5% marcna renta	—	—	—
Akcije narodne banke	990.00	—	988.00
Kreditne akcije	340.75	—	341.30
London	121.10	—	121.15
Srebro	—	—	—
Napol.	9.62 1/2	—	9.62 1/2
C. kr. cekini	5.69	—	5.70
Nemške marke	59.22 1/2	—	59.25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	147 gld.	50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	196	—
Ogerska zlata renta 4%	115	80	—
Ogerska papirna renta 5%	—	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	131	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	50	—
Kreditne srečke	100 gld.	196	50
Rudolfove srečke	10	25	—
Akcije anglo-avst. banke	200	154	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	249	50	—

Lekarna „k zlatemu držav-nemu jabolku“.

J. PSERHOFER'ja

Dunaj, I., Singerstrasse 15.

Kri čistilne kroglice, preje imenovane univerzalne kroglice, kot znano, lahko čistilno domače sredstvo.

Od teh kroglic stane: 1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zvitek s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., če se pošlje nefrankovano proti povzetju pa 1 gld. 10 kr.

Če se poprej vpošlje denarni znesek, potem stane poštnine prosta pošiljatev: 1 zvitek kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zvitka 2 gld. 30 kr., 3 zvitki 3 gld. 35 kr., 4 zvitki 4 gld. 40 kr., 5 zvitkov 5 gld. 20 kr., 10 zvitkov 9 gld. 20 kr. (Manj ko jeden zvitek se ne more pošiljati.)

Prosi se, izrecno „J. Pserhofer-ja kri čistilne kroglice“

zahtevati in na to paziti, da ima napis na pokrovu vsake škatljice na navodilu o uporabi stoječi podpis J. Pserhofer in sicer z rdečimi črkami.

Balzam zoper ozeblino J. Pserhofer-ja, 1 lonček 40 kr., s pošt. 65 kr.

Sok od ozkega trpotca Spitzweigerichsaff), 1 stekl. 50 kr.

Američansko mazilo zoper protin, 1 lonček 1 gld. 20 kr.

Prašek zoper pótne noge, cena škatljici 50 kr., s pošt. 75 kr.

Balzam zoper golšo, 1 stekl. 40 kr., s pošt. 65 kr.

Angleški balzam, 1 steklenica 50 kr.

Življenjska esenca (Praške kapljice), 1 stekleničica 22 kr.

Fijakerski prašek za prsi, 1 škatlja 35 kr., s pošt. 60 kr.

Tannochinin-pomada J. Pserhofer-ja, najboljšo sredstvo za rast lasij, 1 pušca 2 gld.

Univerzalni obliž prof. Steudel-a, 1 lonček 50 kr., s pošt. 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bulrich-a, do-mače sredstvo proti slabi prebavi, 1 zavoj 1 gld.

Razen tu imenovanih preparatov so v zalogi še vse v avstrijskih časnikih oglašene tu- in inozemske farmacevtske specialitete ter se poskrbje vsi predmeti, katerih morda ne bi bilo v za-logi, na zahtevanje točno in najceneje. — Pošiljate po pošti izvršujejo se najhitreje proti temu, da se prej vpošlje denar, večje naročbe tudi proti povzetju zneska.

Če se preje vpošlje denar (najbolje s pošto nakaznico), potem je pošt-nina mnogo cenejša, nego pri pošiljatih proti povzetju. (96—5)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1892.

Nastopno omenjeni pribajalni in odhajalni časi ozna-čeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 38 min. zjutraj osebni vlak na Trbiž, Pon-tabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 11. uri 55 min. predpoludne osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 21 min. popoldne osebni vlak na Trbiž, Be-ljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Pariz, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Prago, Karlove vare, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždani, Prage, Francovih varov, Karlo-vih varov, Eger, Marijinih varov, Plzenja, Budejevic, Solnograda, Lince, Ischija, Ljubna, Celovca, Franzens-feste, Trbiža.

Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontablja, Trbiža.

Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontablja, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 15 min. zjutraj v Kamnik.
„ 2. „ 10 „ popoldne v Kamnik.
„ 7. „ 00 „ zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. zjutraj iz Kamnika.
„ 11. „ 08 „ dopoldne iz Kamnika.
„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minute naprej. (12—49)

MAGGIJEVA zabela za juhe

poročila se gospodnjam najbolje. Dobiva se pri Ivanu Fabian-u. (21)

Najudaneje podpisani si usoja naznanjati, da je „pod Trančo“ v hiši na voglu blizu čevljarskega mostu razstavil svojo zemljepisno meunarodno

cesarsko cikloramo.

Odperta je od 8. ure zjutraj do 9. ure zvečer. — Ustopenina za osebo 10 kr., za dijake in vojake 5 kr.

Serijska, ki je sedaj razstavljena, kaže krasoto bavarskih kraljevskih dvorcev, ki je vredna, da si jo ogleda vsak radi obilnih lepot, kakor stavb, tako tudi pokrajin. — Na obisk vabi najudaneje (249—1) N. Kotarski.

Živinski semenj v Kamniku
dne 13. marca t. l.
ni prepovedan.

V Kamniku, dne 6. marca 1893.

Župan: Jože Močnik s. r. (250—1)

dokazal sem v svojem govoru dné 16. t. m., kajti navajal sem — naj se reče, kar se hoče — sama fakta in žal ne vseh. Da se imenujejo za sodnike ljudje, nezmožni našega jezika, to se je že večkrat povedalo; da so na pr. pri okrajnem sodišču v Dinjanu v Istri... (Podpredsednik Chlumecky: To je z davčnim provizorijem najbrž tako malo vazezi, da ne morem dopustiti, da se o tem govori.) — Dovoljujem si omeniti, da se posvetujemo o budgetnem provizoriju, torej smem gotovo dotakniti se vseh pojavov javnega življenja in vseh resortov. Omenil bom torej le na kratko, da nekatera okrajna sodišča v Istri v hrvatskem deželnem jeziku... (Podpredsednik Chlumecky: Prosim, uradni jezik pri isterskih sodiščih pač ne spada sem. — Ugovor na desnici. — Posl. Brzorád: To spada vendar k splošnemu političnemu položaju! — Posl. Vašaty: Saj je vendar generalna debata! — Podpredsednik Chlumecky: Generalna debata o budgetnem provizoriju, ne pa o uradnem jeziku okrajnih sodišč.)

Zaključil bom torej ta svoja izvajanja z izjavo, da mi primorski Hrvati in Slovenci nismo dobili v nobenem resortu od nobenega ministra nič ugodnega ali koristnega, niti v ekonomičnem, niti v duševnem pogledu, zato pa, dokler bo v veljavi ta sistem, nam je absolutno nemogoče, dovoliti visoki vladi niti provizornega, niti definitivnega državnega proračuna. (Posl. Pernertstorfer: Niti s svobodo govora, niti brez svobode! — Poslanec Brzorád: Svoboda govora je popolnoma nova iznajdba!) In ker se posvetujemo o davčnem provizoriju, bodi mi dovoljeno, da na kratko povem, na kakov način se pri nas iztirjavajo davki in davščine. Da bi hotel to natančno popisati, moral bi govoriti v materinskem svojem jeziku, ker nemški jezik nima za to primerne izraza. Mislim, da se to, kar je častiti tovariš iz Gališke povedal za svojo deželo, še primerjati ne more dogodbam v Istri.

Meni je to povsem umevno. Ako naš upravni sistem quoad finance se neče ali ne more ozirati na tako veliko kronovino, kakor je Gališka, in ne upošteva toliko velike stranke, kakor je poljska, potem moram kot sin naroda, ki je v jedri in isti monarhiji razcepljen v dva dela, kot Hrvat, čigar narod je bil doslej v tem oziru močno zanemarjen, govoriti samo kakor ovca in ne kakor lev.

Primerilo se je, visoka zbornica, da je imela Istra prebiti cele perijode slabih letin, da je bila vsa produkcija vina uničena, tako da ni bilo misliti na plačevanje davkov, ker kmetski ljudje niso imeli niti kar je bilo treba za življenje. Taka perijoda je začela l. 1850. in je trajala do l. 1875, torej celih 25 let. Kakšni davčni zastanki so se v tej dobi nabrali, si je lahko misliti. Prebivalstvo je tudi res prišlo v roke oderuhom. Morda v Avstriji ni samo pri nas tako, ali o resničnosti moje trditve se prepričate, če Vam povem, da so še dandanes v Istri na malih kmetskih posestvih intabulirani kapitali noseči po 16 odstotkov (Čujte! Čujte!) in da so obresti po 8, 10 ali 12 odstotkov navadne. Naposled so prišla boljša leta. Prebivalstvo je upalo, da si nekoliko pomore, a godilo se mu je, kakor bolnemu organizmu. Kdor po dolgoletni bolezni jame okrevati, temu treba, da se nekaj časa varuje in neguje in da uživa boljšo hrano, dokler si opomore. Ta

isti zakon velja tudi v ekonomičnem življenju. Čim pa je bila boljša letina, začeli so davčni organi vršiti svojo dolžnost. Reklo se je: zdaj imajo ljudje zopet nekaj vina, nekoliko žita, torej: Plati Hrovat! In kako se je to godilo, tega ni moči popisati. Nekateri kmetje so imeli davka na leto 15 do 20 gld. ter so v desetih letih plačali davčnih zastankov 600 do 800 celo do 1000 gld. (Čujte!) in ker v to ni zašel dobiček od gospodarstva, prišli so znova v roke oderuhom, da so mogli plačati davke. Da, gospóla moja, ako hočete, Vam imenujem imena. Z božjo pomočjo in z zdravimi svojimi rokami si je pomagal naš kmet — v tem oziru ne poznam razločka mej narodnostima v deželi — da je odplačal davčne zaostanke in morda ni več dolžan, kakor vsakletni davek. A kaj se godi? Davčni organi, kateri tako marljivo in vztrajno delajo, da iz kmeta izsilijo zadnji groš, zadnjo kapljo krvi, ti organi se ne trudijo in nimajo časa, da bi intabulirane davčne tirjatve ekstabulirali. V to nimajo ti gospodje časa.

Ker se nam vedno očita, da ne moremo tega dokazati, kar navajamo v tej zbornici (Posl. Spinčić: Kar trdimo, to vedno tudi dokažemo!) dovoljujem si predložiti zemljeknjižni izveček vlož. št. 305 davčna obč. Sbandati, davčni okraj Poreč. To malo posestvo je bilo de praes. 26. februarja 1883. št. 893 radi davčnih zaostankov obremenjeno s svoto 478 gld. 7 kr.

K tej intabulaciji prišla je še druga v znesku 99 gld. 69 kr. de praes. 27. maja 1891, št. 2417, zemljeknjižna številka 342. Ta zemljeknjižni izveček je bil izdan dné 9. junija 1892. in sem jaz zanj na kolkih plačal dva goldinarja. Nekega dne sem šel v davkarijo, da reguliram dolgove nesrečnega moža, seveda ne s svojim denarjem, to pač ne gre. Šel sem torej v davkarijo, oziroma v zemljeknjižni urad Poreški in pogledal, kako je z davki, ker je mož vedno trdil, da absolutno ni toliko dolžan, kolikor je zapisano in ker mi je tudi predložil dotične pobotnice, iz katerih sem razvidel, da je res mnogo odplačal. Prišel sem torej, če se prav spominjam dne 15. ali 17. februarja 1892. v Poreč in videl, da so uknjižene tirjatve še vedno pravno veljavne.

Prosil sem gospode v davkariji, naj mi natančno povedo, koliko davkov je mož dolžan in povedali so mi natančno, da vsega vkupe še 38 gld. 77 kr. Za ta znesek bilo je njegovo imetje še vedno obremenjeno skoro za 600 gld. Kako koristno je to za realni kredit kmetskega prebivalstva, to prepuščam razsodbi visoke zbornice. Vsak gotovo ne pojde v davkarijo da se prepriča o faktičnih razmerah. Pogleda si dotično zemljiskoknjižno vlogo, najde, da je zelo obremenjena in — mož ne doli potrebnega posojila, tem manj, ker se mu reče: Ti si slab plačnik, ker niti davkov ne odrajtuješ.

Seveda je lahko ugovarjati: Saj lahko izposluje izbris intabulacije. To je prav lepo in resnično, to rečemo lahko mi, ali možu, ki ne zna ne brati in ne pisati, ki ne vé, kaj pomeni zemljeknjižni ekstrakt in ne vé, kake posledice morejo imeti razni upisi, temu kaj takega še na misel ne pride.

S pobotnico o plačanih davkih, o tem ste gotovo osvedočeni, ni moči doseči pravičnega izbrisa. Prvo, kar se zapazi, je to, da ni uradnega pečata in da so imena podpisana s hiroglifami. Veljavnega,

dobrega podpisa ni moči narediti. Vrh tega pa je zelo dvomljivo, če je sodnim potem doseči izbris take hipoteke. (Konec prih.)

Državni zbor.

Na Dunaji, 7. marca.

Trgovinski minister markí Bacquehem izrekel se je danes določno o železniškem programu, formaliziranjem v resolucijah železniškega odseka. Brez ovinkov je rekel, da odobrava ta program — v kolikor soglašajo z vladnim programom gledé železnice. Ta rezerviranost sicer ni naredila ugodnega utisa na poslance, a v zvezi temu bo vse tako, kakor hoče vlada. V današnji seji govoril je tudi posl. Klun in si pridobil priznanje pravovernih židov, ker je zagovarjal južno železnico pred napadi protisemita Gessmanna!!

Začetkom seje predložita finančni in trgovinski minister neke zakonske načrte, potem pa nadaljuje zbornica debato o državnih železnicah in o poročilu železniškega odseka.

Posl. dr. Roser govori o železniškem projektu Teplice-Trutnov.

Posl. dr. Keil priporoča, naj se vendar že gradi železnica čez Ture, ker na to potrebno progno ne moreta čakati niti Trst niti država.

Trgovinski minister markí Bacquehem zavrača očitaje, da vlada ne mara podpirati raznih železnic in da ne podpira zgradbe lokalnih železnic. Zakon o lokalnih železnicah je res nedostaten, a tega ni kriva vlada sama, ampak tega so krivi tisti člani železniškega odseka, kateri sede na desni in ki so preprečili, da dotična vladna predloga ni postala pravoveljavna. Sedaj so se v tem pogledu nazori razbistrili in zato bo vlada poizvedovala, kaj je gledé zgradbe lokalnih prog najvažnejše za podjetnike ter bo na podlagi teh poizvedeb izdelala novi načrt zakona o lokalnih železnicah. Minister se bavi potem temeljito z lokalnimi železnicami in razlaga, po katerih načelih postopa vlada gledé lokalnih projektov. V železniškem odseku se je govorilo o 57 novih projektih za lokalne železnice. Te proge bi bile vse vkupe 2168 kilometrov dolge, zgradba pa bi veljala 169 milijonov gld., jeden kilometer torej povprek 78 000 gld. S temi številkami ne misli vlada nikogar strašiti. Železi bi bilo, da so gospodje razvijajoči tu svoj železniški program, upoštevali tudi finančno stran te zadeve. Tega pa niso storili, ampak se ognili tej stvari s trditvijo, da je sedaj čas jako ugoden za investicijska posojila. Minister se bavi potem s posameznimi lokalno-železniškimi projekti, kateri bodo v kratkem realizirani ter pravi, da navzlic rezki in neprijazni kritiki železniškega odseka o železniški delavnosti trgovinskega ministerstva vendar ni važne načelne razlike mej resolucijami in vladnim železniškim programom.

Posl. dr. Gessmann govori o finančnih razmerah uradnikov pri državnih železnicah in očita bivšemu generalnemu ravnatelju Čzediku, da je samo za tiste skrbel, katerim je bil naklonjen, drugim pa vsako avansiranje preprečil. Pri južni železnici so razmere jako slabe. Navadni pazniki imajo tako težko službo, da jej nikakor ne morejo zado-

Dalje v prilogi.

Nekaj silno buti v vrata in ona se odpahnejo. Trije možki vstopijo. Samo jednega sem mogel razločiti: lep, mlad, z oklepom na prsih, kita mu visi s kape in ga bije po obrazu, za pasom orožje, v roki samokres.

— Dober nam večer! izpregovori osorno ta človek.

Deklica vzklikne, a Živko zakriči:

— Zlo ti bode, ako Bog dá! In jaz sem samo to videl, kako je jelo žareče poleno mlatiti po zraku.

Več nisem mogel razločiti, ker so oni trije zaprli za seboj dveri in prišli bliže ter se sukali okolu razpoke, skozi katero sem gledal. Čul sem samo pretep, stokanje, ruvanje, hrščeč glas Stanijin in jednoglasno: „Hajduki!“

Ves sem vzdrbtel. Hitro se dokopljem do svojega samokresa in hitim k dverim. Ta hip čujem z okna „pat!“ Obrnem se.

— Gospodar, daj mi urno tisti Živkov samokres s klina! Ne boj se! Jaz sem Tima Trifunov, ne boj se! Samo hitro, evo hajduka! Hitro, hitro!

Nevarnost je bila bipna. Jaz sem brzo premozgal in sklenil, da je ta človek tisti Tima, „Švaba“, Stanin ljubljeneč! Nisem se mu bal dati

samokresa. Hajduk ga menda od mene ne bo zahteval!

Sedaj je bila vrsta na mene. Potegnem basovnik iz samokresa, a ves se tresem kot šiba! Prvič v življenju sem občutil, zakaj nosim vedno seboj to orožje, in verujte mi, bolj sem se bal svojega samokresa, kakor hajdukov. Kako bi vendar jaz mogel ubiti človeka? ... Nasprotno! ... Raje bi videl, da ...

— Udajte se! zagrmí nov glas pri drugih dverih.

Kakor da me je solnce obsijalo! Tudi jaz odprem svoja vrata, postojim na pragu, pomerim s samokresom v strop in se jamem dreti:

— Udajte se, udajte se!

Na dverih uzrem človeka, merečega s samokresom v kopo, v kateri so bili oni trije hajduki, katerih jeden je držal Stanijo za usta, druga dva pa sta tiščala Živana za vrat, da je ves povišnel.

Hajduki ju takoj izpusté. Jeden ustrelí iz samokresa v „rešitelja“ na dverih, a drugi preseče z jataganom verige. Kotel, kateri je visel na njih, pade, se prevrne in pogasi ogenj. Še dve puški počita.

Sedaj je mrak!

Jaz jamem streljati v strop, samo da si dajem pogum, a seveda dobro pazem, da koga ne pogodim. Nastane prerivanje.

Hipoma porine ali prav za prav zažene nekdo — ne morem razločiti, kdo — nekoga v sobo, v kateri sem jaz spal, in zapahne dveri. Drugega sem zopet videl, da bi rad pobegnil skozi vrata, potlej pa zopet zažene nekdo nekoga v sobo in jo zapahne.

Zopet pretepanje. Bila sta sedaj očividno samo dva.

— Jaz te že naučim, kako se hajdukuje!

Ogenj zopet nekoliko vzplameni.

— Ne mene, Tima! zavpije Živko in se zvrne na tla, potem ko mu za vrat prileti pest.

Ta hip se začuje tudi zunaj razgovor in krik. Stari Ugrica pride s sekiro, a drugi domači s tem, karkoli je kdo zagrabil. Nekdo nosi tudi svečo.

Vsi preplašeni, vsakdo, kateri vatopi, gleda plaho okrog sebe in praša: Kaj je? Kaj je? Kdo je? Kje je? itd.

Tudi sosede prihité, veliko vrvenje in hrup nastane. Hiša in dvorišče polno ljudi. Vse vprek izprašuje.

(Dalje prih.)

ščati. Če se primeri nesreča, zadene kazen vedno le paznika, čeprav bi bilo kaznovati ravnateljstvo, ker je to pravi vzrok. Vlada je naročila južni železnici, naj zboljša nekatere reči. Vozov je veliko premalo. Veliki transporterji morajo časih čakati dlje časa, ker ni vozov, samo Trboveljska družba ima vedno dovolj vozov na razpolaganje, ker je baron Hopfen v upravnem svetu južne železnice in Trboveljske družbe. Vodja južne železnice je bil veliko let Bontoux, tisti mož, ki je kot poslanec v francoski zbornici sam izjavil, da je pri južni železnici vedno varoval francoske interese. To pa še ni počulo pristojnih krogov, kajti tudi sedanji načelnik južni železnici je naturaliziran inozemec. Najmogočnejša oseba pri južni železnici pa je netjak ravna telja, Oskar Schüller, rojen Alzačan. O svojem času je optiral za Francosko in vzlic temu, da živi že veliko let v Avstriji, je šele lani postal avstrijski državljani. Temu možu se vse zaupa, on pozna celo vojni red za slučaj vojne. Material za slučaje vojne, takozvani grafikoni, niso skrbno shranjeni, ampak leže kjerkoli, gospod Oskar Schüller pa se jih poslužuje pri svojih potovanjih v Avstriji in v inozemstvu. Razmerje mej vlado in južno železnico je dokaz, kako odvisna je država od velikega kapitala. Protisemitom se je že večkrat očitala veleizdaja, če pa kapitalistični krogi kaj takega res storijo, ne mara vlada tega videti. Videti je imela že davno priliko in dolžnost sekvestrirati južno železnico, a ona ni tega storila iz bojazni pred Ogersko in pred zlato internacionalo. Izrodke kapitalizma, židovskega kakor kristjanskega, ugonobila bo, če drug ne, pa velika revolucija.

Posl. Svoboda ne zavida Poljakov za podolske železnice, želi pa vedeti, kdo vse je koncesionar, ter priporoča zgradbo neke lokalne železnice na Češkem.

Posl. Richter govori o nesrečah pri železnicah, o plačah železniških uradnikov in slug in plédira za zgradbo dolnjeavstrijske transverzalne železnice.

Posl. Klun povdarja, da južna železnica kranjski deželi rada ustreže (!) in pravi, da so Gessmannova očitavanja povsem krivična (!). Vsak, kdor nima predsodkov, se mora vprašati, če so utemeljena žaljenja in bajke o razbojnikih, katere je navel Gessmann, trdeč, da so sovražniku izdani vojni redi za slučaj vojne itd. Te zatožbe Gessmannove so povsem neosnovane. Odlični inženirji so priznali, da nobena železnica v Avstriji ni tako solidno zgrajena, kakor južna železnica, nikjer se ne skrbi tako za dobro stanje prog, kakor pri njej. Osobje je dobro disciplinirano. Vsa očitavanja imajo le namen hujskati zoper to družbo. Nekaterniki bi radi zasiedili avstrijsko panamsko afero ali pa vsaj panamino in zato navajajo taka obrekovanja, držeč se principa: Aliquid semper aeret.

Posl. dr. Kaizl govori o tarifni politiki.

Vladni zastopnik Wittek odgovarja posamnim govornikom in zavrača seveda vsa očitavanja kot popolnoma neosnovana in neresnična.

Razprava se potem zaustavi.

Posl. dr. Lueger interpelira podpredsednika Chlumeckega radi naredbe, da vzklikov ni več vzprejemati v stenografični zapisnik, a Chlumecky izjavi, da te naredbe ne mara premeniti.

Prihodnja seja jutri.

Politični razgled.

Strane dežele.

V Ljubljani, 8. marca.

Iz državnega zbora.

Debate v državnem zboru niso vselej tako mirne in stvarne, kakor bi mogle biti, a da niso take, temu so krive nenormalne naše razmere. Tiste stranke, ki varujejo interese svojih volilcev in niso v vladni službi, nimajo vzroka prikrivati resnico in jo povedo časih na polna usta. Ti posamni vzkliki, ki več izdajo kakor najdaljši govori, ker niso pripravljeni, ti so že davno vladi in njenim privrženecem trn v peti in zato je zbornično predsedstvo ukrenilo, da odslej ni več v stenografični zapisnik beležiti vzklikov itd., da bi volilci zanje ne izvedeli!!

Javni napisi v Pragi.

Začetkom lanskega leta sklenil je mestni svet Praški, da je vse doslej dvojezične javne napise ulic in trgov nadomestiti s samočeškimi, proti čemur so Praški Nemci s posebno ulogo na namestništvo odločno protestirali. Namestništvo je ta protest kaj srečno rešilo; izjavilo je namreč, da občinski svet tega ni ukrenil, da torej nima ničesar storiti v tej stvari. Te dni odpravil je mestni magistrat nekatere dvojezične javne napise ter je nadomestil s samo-

češkimi. To je Praške Nemce grozno raztogotilo in dr. Schmeykal uležil je nov protest na namestništvo, v katerem naglašajo, da je Praga stolno mesto mešane dežele, da torej samočeški napisi krše ravnopravnost in v katerem protestu se sklicuje tudi na (še nerešeno) jednako zadevo v Ljubljani. — Čudno, da se Nemci sklicujejo v Pragi na ravnopravnost, dočim so v Brnu samovoljno odpravili dvojezične napise.

Ogerska zbornica.

Pri debati o proračunu ministerstva za bogočastje pojasnil je naučni minister grof Csaky cerkvenopolitično situacijo in poudarjal, da mora država opravljati to, kar spada v državno področje, sicer ne pride nikdar do resnične ravnopravnosti konfesij. To je le doseči, če se na jednotni podlagi kodificira zakonsko pravo, če se v zakonskih rečeh zagotovi državi judikatura in če se kot krona vsega tega uvede obligatorni civilni zakon. Tak zakon je nujno in neobhodno potreben; ta tudi ni zoper dogme, kakor se celo raz priizčuje trdi, ampak je še najbližji cerkvenemu razumevanju o tej stvari. Vlada stoji na razpotju: ali udati se jedni sami konfesiji ter vse druge užaliti, ali pa na podlagi pravičnosti in svobode zajamčiti vsem ravnopravnost.

Vnanje države.

Milan in Natalija.

Kraljica Natalija ni nikdar pripoznala prisiljeno ločitev njenega zakona in tudi sedaj, po spravi z Milanom, obrnil se je samo ta do škofijske sinode s prošnjo, naj obnovi in blagoslovi ta zakon znova. Sinoda je temu ugodila, saj je o svojem času metropolit Mihael že nekako skrbel za ta slučaj, ker je pač zakon ločil, a zajedno Nataliji zatrdil, da je vzlic temu nje zveza z Milanom pravnoveljavna. Milanovo prošnjo na sinodo je uležil in zastopal Beligrajski advokat Marko Stojanović. Ker je torej zakonska zveza Milana in Natalije obnovljena, je rešena socijalna stran tega vprašanja in je sedaj le pričakovati, kakšne bodo politične konsekvence te združitve.

Panamska pravda.

Danes začela se je pred Pariškim porotnim sodiščem panamska pravda. Obravnave bodo trajale dvanajst dni. Zatoženi so podkupovanja, oziroma podkupljivosti in prevare bivša upravna odbornika panamske družbe Charles de Lesseps in Fontane, senator Bérail, poslanca Dugué de la Fauconnerie in Antonin Proust, bivši minister Baihaut, bivša poslanca Sans-Leroy in Gobron, prokurist Blondin in — Arton. Zagovorniki so sklenili zavrniti vse tiste kot porotnike izžrebane osebe, katere so kupile, posedovale ali podpisale panamske akcije in obligacije. K obravnavi so pozvani mnogi odlični politiki, tako Freycinet, Floquet, Clémenceau, Ranc, Yves-Guyot in Delahaye, potem Andrieux ter nekateri bankirji in izvedenci.

Španska zbornica.

Volitve v špansko zbornico sicer še niso dognane, vendar se ne bode izdatno premenil račun, katerega delajo dobro informirani listi o razmerji strank v novem parlamentu. Sodi se, da bo v novi zbornici 50 republičanskih, 60 konservativnih in 9 avtonomističnih poslancev, nadalje 16 Karlistov in 297 vladnih pristašev. Število republičanskih poslancev se je zelo pomnožilo, vzlic temu pa imajo monarhisti še vedno zanesljivo, impozantno večino. Seveda, ako se upošteva, da so v nekaterih okrajih propadli republičanski kandidati le za neznatno številce glasov, potem je mogočno naraščanje republičanske ideje neutajljivo. Celó v Madridu so zmagali republičani, v tej trdni zaslombi monarhistov. Vse kako bode sedaj razmere v zbornici take, da se je bati velikih kriz.

Dopisi.

Z dežele, 6. marca. [Izv. dop.] (Ad vocem „Narodni dom“.) Tu pri nas „na kmetih“ bili smo Vašega poročila, da toli potrebni „Narodni dom“ ustaja, prav od srca vesel. Saj pa je tudi skrajni čas, da beseda meso postane. To čutimo mi deželani pri vsaki priliki, sosebno odkar ni več čitalnične restavracije ter moramo po raznih gostilnah in navadno še brezuspešno iskati odlične narodne družbe, kateri bi radi potožili to in ono. In zadnjič, pri posetu štajerskih bratov! Ali vas ta čas prav nič ni bilo sram, ponosne Ljubljancane? — Ko bode stal ponosni „Narodni dom“, tedaj bomo pač hvaležni vsem rodoljubom, ki so v to svrho zastavili svoj trud. Vidite, g. urednik, sedaj sem pa pri stvari, o kateri sem se namenil spregovoriti besedo. Na deželi pazno spremljamo narodno delo Ljubljansko in zato nas je prav neljubo dirnulo, da v članku „Narodni dom ustaja“ nismo čitali tudi imena moža, ki je v onih letih, ko se je največ storilo in nabralo, stal na čelu društva in ta mož je g. odvetnik dr. Alf. Mosché.* Čast, komur čast

* Dotični članek došel nam je oficijelno; sicer smo pa uverjeni, da je izšel za „Narodni dom“ velezaslužnega g. doktorja izostal le po neljubi naključji. Opomba uredn.

gre! Meni ni znano sedanje politično prepričanje g. doktorja Moschéta, jaz ne vem, je li „radikalec“ ali „konservativec“, toliko pa vem iz lastnega prepričanja, da se je leta in leta (bil je predsednik, če se ne motim, 7 let, namreč od 1882—1889) pošteno trudil v interesu „Narodnega doma“, da je mnogo storil in da mu je v tem pogledu narod slovenski dolžan hvalo in priznanje. Krivično bi bilo, ako bi iz kateregakoli vzroka sedaj, ko se stvar bliža izvršitvi, pozabljali tako odličnega sodelavca. Suum cuique! Prepričan sem, da sem s temi besedami govoril iz srca marsikomur in zato se nadejam, da mojega dopisa ne boste metali v koš. Pa brez zamere! Kmet.

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) Opozarjamo na današnjo predstavo kratkočasne francoske burke „Trije klobuki“. Ker slov. gledališka sezona že konča v četrtek 22. t. m., bode vsega skup samo še pet slovenskih predstav. Prijatelji slovenske dramatike naj torej vporabijo zadnje dni. Prihodnja predstava bode v soboto dne 11. t. m.

— (Za „Stabat mater“ koncert) „Glasbene Matice“ je prihodnja skupna vaja celega zbora v četrtek, 9. marca ob osmih v redutni dvorani, moški zbor samo pa ima v petek, 10. marca ob osmih svojo vajo v društvenih prostorih v knežjem dvorcu.

— (Kipar g. Alojzij Gangl) izgotovil je velika kipa, predstavljajoča tragedijo in komedijo, ter ju danes postavil na določeni mesti na novem gledališču. O umotvorih samih izpregovorimo jutri kaj več.

— (O pokojnem g. Gregorju Jerebu) se nam piše iz Trsta: V nedeljo 5. t. m. preminol je v Trstu vrli narodnjak in slovenski pisatelj g. Gregor Jereb, c. kr. poštni oficijal v dobi 47 let, zapustivši udovo in nedoletnega sina. Zbolel je šele v nedeljo teden opasno, vendar je bolezen delovala že nekaj dni, zbog česa zdravniška pomoč ni mogla uspeti. K unetju pluć pridružila se je zlatenica, ki je udarila v kri in to je krepkega moža pokopalo. — Kako priljubljen in cenjen je bil pokojni, svedočil nam je impozantni spreved. Pevci — prijatelji zapeli so mu pred stanovanjem njegovim in v cerkvi zadnji pozdrav. Pokojni je bil delaven v narodnih društvi in tudi razni znanstveni listi slovenski priobčevali so plodove njegovega literarnega delovanja. Rodil se je l. 1845. v Poljanah nad Škofjoloko. — Ž njim izgubé tukajšnji Slovenci odličnega sobojevnika in prijetnega družabnika, urad vestnega in uzornega uradnika, domovina zvestega sina. Služboval je tu, prej v Paznu in menda tudi v Ljubljani. Bodi mu blag spomin!

— (Iz deželne šolskega sveta.) V zadnji seji bili so imenovani: Učiteljem in vodjo na jednorazrednici v Št. Lambertu dosedanja tamošnji začasni učitelj g. Fortunat Lužar, drugim učiteljem na trirazrednici v Višnji Gori tam. zač. učitelj g. Jožef Verbič, nadučiteljem na dvorazrednici v Litiji g. Fran Slane, dozda tretji učitelj v Radečah, za drugo učiteljico na dvorazrednici v Starem Ložu gospica Amalija Koncilja, dozda def. učiteljica v Mirni peči in učiteljem in vodjo na jednorazrednici v Št. Jurji pri Izlakah tam. zač. učitelj g. Ivan Petrič. Dovolilo se je, da se razširi na tri razrede dvorazrednico v Škocijanu v Krškem okraju, dalje da se ustanove jednorazrednice v Hrvaškem brodu in v Telčjem in jedna paralelka na čveterorazrednici v Starem trgu. Šolski občini Krški se je dovolilo, da ustanovi na svoje stroške peti razred javne ljudske šole. Konečno rešile so se nekatere prošnje za denarne podpore.

— (Črnovojna dolžnost lekarnarjev.) Vsled pritožb, da oblastva ne postopajo jednako, kader oprašajo še k črni vojski pripadajoče lekarnarje od črnovojne dolžnosti, naznanilo je ministerstvo notranjih zadev v sporazumljenji z domobranskim ministerstvom političnim deželnim oblastvom, kako jim je postopati. V črno vojsko pripadajoči lekarnarji, kateri pa se oproščajo od črnovojne službe v javnem interesu v smislu odloka z dne 8. junija 1887 l. se po določbah §. 15. točka 62 odredbe domobranskega ministerstva, z dne 20. decembra 1869 ne vpisujejo na zahtevanje dotičnih k črni vojni pripadajočih, nego uradnim putem z ozirom na neizogibno potrebo v posebne zapisnike, katere morajo politična okrajna oblastva vsako leto predložiti deželnim oblastvom.

— (Nesreča.) V cementni tovarni v Mekinah pri Kamniku ponesrečil je 54letni oženjeni Janez Mrak. Prišel je pod veliko vodno kolo, ki ga je zmečkalo popolnoma, da je bil takoj mrtev.

— (Zdravstveno stanje.) V mnogih občinah Kranjskega okraja so ošpice še vedno precej razširjene. Bolnih je 314 otrok. Sploh razsajajo po vsej deželi posebno med otroci razne bolezni. V Babinem dolu pobrali sta davica in škariatica jedni rodbini pet otrok v kratkem času drugega za drugim.

— (Bralno društvo na Bledu.) Piše se nam: Na podlagi potrjenih pravil sešel se je 5. t. m. osnovalni občni zbor „Bralnega društva na Bledu“ v gostilni gosp. Jak. Peternele, ter je volil v odbor sledeče gospode: Ant. Vouk, preds., Mat. Jekler, namestnik, Jan. Pretnar, blagajnik, Fr. Rus, tajnik, Rih. Schrey, Ant. Hudovernik in Andr. Vrhunc, odborniki. Določilo se je, da se naroči društvo na: „Slov. Narod“ z „Rodoljubom“, na „Slovenca“, „Domoljuba“, „Novice“, „Mir“, „Pavliba“, „Ljubljanski zvon“, „Dom in svet“ in da se vpiše v „Matico Slovensko“. „Edinost“ in „Domovino“ pa obljubi g. P. podariti, istotako nek drug gospod „Amer. Slovenca“. Društvo šteje do sedaj 30 članov, med temi so nekateri pokrovitelji in ustanovniki, ostali pa so letniki. Bog daj, da bi se to mlado in za Bled prepotrebno društvo krepko razvijalo, širilo omiko, vzbujalo narodno zavest, ter obvarovalo biser Kranjske pred potutjenjem, ki mu preti po raznih, žal jako žalostnih okoliščinah.

— (Najden mrtvec) V nedeljo našli so v Radolni malo pod slapom truplo 50 do 60 let starega moža, ki je že kaka dva meseca ležalo v vodi in ga torej ni bilo mogoče spoznati. Po obleki soditi bil je drvar, ki ga je bržkone zasul snežni plaz. Poizveduje se, kdo bi utegnil biti ponesrečen.

— (Uboj.) V nedeljo sprli so se kmetijski fantje v gostilni Janeza Oranča v Retnjah v Tržiškem sodnem okraju. Fran Ažman potegnil je Franu Staretu divjega petelina pero s klobuka, kar je dalo povod prepiru, ki je končal s pretepom na ulici. Ažman zabodel je hlapca Frana Košenino z žepnim nožem dvakrat tako nesrečno, da je Košenina umrl malo minut pozneje. Ažmana so odvedli v zapor v Tržič.

— (Samomor.) V Javorniku ustrelil se je v nedeljo zjutraj 34letni Janez Ž. v trenutku, ko so prišli orožniki ponj, da ga odvedejo v zapor. Bil je takoj mrtev. Ostavil je vdovo in jednoletno dete.

— (Postojnska ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) priredi zabavni večer v nedeljo dne 12. marca 1893. v čitalniških prostorih. Vapored: 1. Prolog. 2. „Zmešnjava nad zmešnjavo“. Burka v petih dejanjih. 3. Tombola. Začetek točno ob 1/8. uri zvečer. Ustopnina od osebe 30 kr. Preplačila se hvaležno vzprejmejo. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

— (Stekli psi.) Tudi v Kotu v občini Studenec konstatovala se je steklina pri raznih pseh. Prvi je bil pes posestnika Jan. Zalarja. Dotični psi so se pokončali in se je odredil pasji kontumac. — V Črnomaljski okolici klatil se je minuli teden v vasi Radovica sumen pes, ki je napadal ljudi. Ko so ga pobili in razparali, pokazalo se je, da je bil stekel. Odredilo se je torej vse potrebno v veterinarno-policijskem oziru.

— (Osobna vest) Gosp. Lovro Šah, učitelj v Novi cerkvi pri Celju, imenovan je za učitelja na deški šoli v Trbovljah-Vodih.

— (V prid ostalim ponesrečenim delavcem iz Škal) bode v Šaleški čitalnici v Šoštanju dne 12. sušca t. l. velik koncert. Vapored: 1. A. Nedvč: „Avstrija moja“, moški zbor. 2. Dr. G. Ipavič: „Domovini“, mešani zbor. 3. F. Gerbič: „Pred slovesom“, četverspev. 4. F. Korun: „Slovaška pesem“, mešani zbor s spremljevanjem glasovirja, gosli in čela. 5. A. Foerster: „Njega ni“, četverspev. 6. A. Nedvč: „Nazaj v planinski raj“, mešani zbor. 7. A. Nedvč: „Ljubezen in pomlad“, moški zbor. — Po koncertu tombola. Začetek ob 7. uri zvečer. — Ustopnina za osebo 50 kr., obitelj 1 gld. — Z ozirem na blagi namen vabi k prav mnogobrojni udeležbi odbor.

— (Pogozdovanje Krasa v Tržaški okolici.) V zadnji tedenski seji Primorskega oddelka nemškega in avstrijskega planinskega društva govoril je c. kr. višji gozdarski svetnik vitez Guttenberg o dosedanjih uspehih pogozdovanja Krasa na Primorskem. Dokazoval je, da je Kras bil nekda

ves pogozden. Komisije za pogozdovanje niso mogle delovati tako uspešno, kakor bi bilo želeli, ker niso našle vsestranske podpore. V nekaterih krajih je bilo prebivalstvo celo protivno, a tudi v tem oziru se je zdaj že mnogo zboljšalo in občine podpirajo prizadevanje komisij. Posebno veliko storilo se je v Tržaški okolici. Zadnjih deset let zasadilo se je 3.600.000 dvehletnih črnih borovcev in pogozdilo 450 hektarov goličav. Dalje je za pogozdenje še določenih 140 hektarov, katero delo se bode dovršilo v petih letih. Od Bazovice do Kontovelja so že pogozdeni vsi rebri. V kakih 20 letih kazal bode Kras vso drugo podobo, ako se bode delalo vstrajno naprej, kakor do zdaj. Zanimivo predavanje vsprejeli so mnogostevilno navzoči člani društva z živahnim odobravanjem.

— (V ladjedelnici pri sv. Roku poleg Trsta) spustili so v nedeljo v morje novi parobrod Lloydja „Marki Bacquehem“, ki bode največja ladija Lloydova in tudi največja, ki se je sploh gradila dozdaj na Avstrijskem. Dolga je 120 metrov, široka 14, visoka pa 10 metrov, katerih je 8 metrov pod vodo. Nova ladija je vsa iz jekla in ima displacement 9000 ton, stroj ima 2500 konjskih moči. Poleg obsežnih prostorov za tovorno blago bode prostora za 20 potnikov I. in 20 II. razreda. V medkrovu pa bode prostora za 1500 potnikov III. razreda. Vozil bode novi parobrod v Indijo, Japan in na Kitajsko. Popolnoma dogotovljena bodo vsa dela v treh mesecih.

— (Koncert Frana Ondfčka) c. kr. komornega goslarja, najznamenitejšega sedanjega umetnika na gosli, bode v Zagrebu dué 15. t. m.

— (Električna razsvetljava v Čakovcu) poleg Varaždina se bode v kratkem uvedla. Električen tok uporabil se bode ob enem kot gonilna moč za veliki tamošnji paromlin. V Medjmurju ima vaš Kotoriba tudi že električno razsvetljava.

— (Razpisane službe.) V štirirazredni ljudski dekliški šoli v Kranji je razpisano novoustanovljeno mesto učiteljice, ob enem tudi nadučiteljice z dohodki III. plač. razreda, funkcijsko doklado 100 gld. in stanarino 80 gld. in iz IV. v III. plač. razred uvrsteno mesto druge učiteljice. Prošnje do 31. marca pri okrajnem šolskem svetu v Kranji. — Pri okrajnem glavarstvu v Krškem izpraznjeno je mesto pisarja z dnevno plačo jednega goldinarja. Prošnje do 20. marca istotam. —

Razne vesti.

* (Rednim profesorjem slovanske filologije in starinoslovja na Dunajskem vseučilišču) imenovan je profesor češkega vseučilišča v Pragi dr. Jos. Konstantin Jireček. Od l. 1881—83 bil je naučni minister bolgarski. Star je šele 39 let. Potoval je po jugoslovanskih deželah in spisal l. 1876. „Zgodovino Bolgarske“.

* (Za papežev jubilej) došlo je v Rim daril za kakih 9 milijonov hr. Iz Avstro-Ogerske 1 1/2 milijona, z Angleškega 1 1/2 milijona, z Nemškega 350.000, s Francoskega 225.000, iz Amerike 750.000, s Španskega 180.000, iz Belgije 100.000 in iz Turčije 50.000 lir. Sveti oče razpolagal bode o teh vsotah po svetu kardinalov in jih bode bržkone odločil za vsrhe propagande.

* (Kače v šoli.) V občini Vukmanić na Hrvatskem prisli sta v minoli zimi dvakrat veliki kači izpod tal šolske sobe mej prestrašene otroke. Učitelj in otroci pobili so ta čudna šolska obiskovalca.

* (Kraljica Natalija) prišla bode bodoči mesec preko Marseilla in Carigrada v Jalto. Od tam pojde sredi meseca junija k svoji sestri gospe Catargi v Sinaijo na Rumunskem, kamor bode menda tekot poletja prišel tudi mladi kralj Aleksander.

* (Amerikansko sleparstvo.) Nedavno prijavil je neki list v San Franciscu nastopno naznailo: „Kdo hoče zaslužiti 2000 dolarjev? Omenjeno vsoto izplačal bode g. Matew Pepemint onim petim ameriškimi državljanom, ki bodo tako prijazni, da obedujejo z njim bodočo soboto. Po obedu, ki bode izboren, pa mora vsak gost, predno sprejme novce, izpolniti še nastopni pogoj: Snesti mora ali živo podgano, ali surovo kačo, skledo zajčkovih očij v ocatu, četrt ducata krto ali pa torto iz papirja. Prvo došli sme si izbrati mej temi petimi „deserti“. — Kaj se ne stori za 2000 dolarjev! Oglasilo se je res kakih 20 konkurentov za ta čudni obed, izmej katerih se jih je izžrebalo pet, ki so se pogumno podali na delo. Gostili so se v jednem prvih hotelov prav izborno z najboljšimi jedmi in vini. Gostitelj pripovedoval jim je, kaj ga je napotilo na to čudno misel, da je bil namreč tudi on siromak, ki bi za toliko novcev storil najneverjetnejšo stvar in da zdaj hoče dati priliko, lahko zaslužiti si 2000 dolarjev. Na to prineso natakariji gori omenjenih pet

jedil. Pogumno se jih lotijo vsi in kmalu bilo je končano. Najtežje šlo je s živo podgano. Ko so pojedli vsak svojo jed, zakliče gostitelj: Izborno! dobro teknilo! in odide da prinese denar — a nihče ga ni več videl. Dve uri čakali so nanj ubogi osleparjeni jedilci, ki so morali naposled še plačati svoj obed sami. Gostitelj pa je skupil 4000 dolarjev za prodane sedeže gledalcem tega upravo ameriškanskega prizora in jo je popihal.

Književnost.

— „Hrvatsko-slovenski ciklista“ pri naša v št. 5. nastopno vsebino: Uredovne vesti S. H. S. B. — O nagradah. — Grošič u Českoj. — Proljeće. — Uredovne vesti družtava. — Utrke. — Iz slavenskih družtava. — Domaće vesti. — Različite vesti. — Oglasi.

— „Zagrebački album plesovah za glasovir“ — se zove zbirka plesov hrvatskih skladateljev, katero je izdala Hartmanova knjigarna v Zagrebu. Na 67 straneh velike četrtinske oblike se nahaja 15 skladb najznamenitejših hrvatskih skladateljev: Zajc, Kuhač, Vilhar Fr., Faller, Eisenhut Gj, Schinzi, Stöhr, Bosiljevac, Šestak, Žert, Hatz. Posebno omenjamo: Zajčev „Favorit-valček“, Eisenhutov „Na Savi“, Vilharjevo „Dvoransko Kolo“, Kuhačevo „Hrvatsko četvorko“ in Fallerjev „Svibanjski čar“. Vnanja oblika albuma je prav lična, rekli bi sijajna. Naslovni list ima dobro izvedene slike vseh skladateljev in note so prav lepo tiskane v zavodu Eberle v Beču. Cena albumu je 2 gld. 50 kr. Naj bi pridno segali po njem tudi Slovenci in naj bi ga ne manjkalo v nobeni slovenski hiši, kjer se igra glasovir.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 8. marca. Občinski svet volil posebno komisijo, kateri je gledé Stremayrove jezikovne naredbe za najvišje sodišče staviti primeren predlog. Mladočehi nasvetovali resolucijo, s katero se za dežele krone češke zahteva posebno najvišje sodišče.

Sofija 8. marca. Volitve za veliko sobranje so določene na dan 30. aprila.

Gablonz 8. marca. V okoliških tovarnah štrajka nad 1000 delavcev.

Pariz 8. marca. „Matin“ priobčuje interview nekega sotrudnika s prestolonaslednikom črnogorskim Danilom. Ta je povedal, da mu je ruski car rekel: Alijance, kakor mej Rusijo in Francijo, ni treba, da so pisane, ker izvirajo iz srca in se snujejo iz vkupnih interesov. Danilo izrazil je proti francoskemu novinarju udane svoje simpatije za cesarja Franca Jožefa, zajedno pa izrazil svojo indignacijo radi podlih obrekovanj, katere so o njem razširjali nemški in madjarski listi.

Beligrad 8. marca. Tekmec Pasičev, načelnik v Grabovcu, Aksentijevič, bil včeraj zavratno umorjen. Preiskava se je že začela.

Poslano.*

„Slovenec“ je dne 6. t. m. priobčil nekakšno „oceno“ drugega glasbenega večera, katerega sva priredila podpisana dne 4. t. m. Dasi nama sicer ne pristoji soditi o uspehu ali neuspehu svojih koncertov, morava venderle konstatirati:

1.) da je poročilo od prve do zadnje besede tendenciozno, kar sicer ni nič čudnega, ker dobro pozna njegovo zgodovino;

2.) da je poročilo nedostatno, ker je g. kritik popolnoma zamolčal dve točki (Riesovo arijo in Smetanov duo „Iz domovine“);

3.) da prvopodpisanec ni, kakor bržkone misli gospod kritik, prvič v svojem življenji nastopil kot dirigent, iz česar seveda izvira, da sta stavka „Petje voditi je vse kaj drugega, nego izvajati muzikalni del“ in „Vsak ostani pri svojem“ v tem slučaju vsaj neumestna, ne gledé na to, da se je moral baš zbor „Razrušena ljubezen“ na splošno zahtevanje ponoviti, in

4.) da bodeva tudi odsihdob pri svojih koncertih izbirala programe popolnoma po svojem „osebnem ukusu“, katerega pa je na najino posebno zadoščenje, kakor dokazujeta oba dosedanja večera, prijazno vzprejela ogromna večina zbranega občinstva.

Konečno še izrekava obžalovanje, da se baš z narodne strani in sicer po osehah, ki so osobito pozvane spešiti slovensko glasbeno umetnost, obsoja in podira podjetje, katerega v našem razmerji ni morda izvajati takó lahko, kakor bi si utegnil kdo misliti.

V Ljubljani, dne 8. marca 1893.

Hanuš Baudis.

Karol Hoffmeister.

*) Za vsebino uredništvo ne prevzame nobene odgovornosti.

Geneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštenu povzetju razpošilja ta prasek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, na DUNAJI, Teichlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj od dveh škatljic se ne pošilja. 1 (18-4)

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Umri so v Ljubljani:

4. marca: Janez Vidmar, ribič, 37 let, Pred prulami št. 27, jetika. — Jožef Golob, krojač, 76 let, Ulice na Grad št. 10, plućnica.
5. marca: Uršula Pust, tesarjeva hči, 3 leta in 5 mesecev, Hradečkova vas št. 12, jetika.
6. marca: Ivana Lustek, gozdarskega pomočnika hči, 13 let, Streliške ulice št. 11, jetika. — Jožef Zidar, delavčev sin, 21 dni, Kurja vas št. 4, božjast. — Janez Moll, pisar, 43 let, se je na Gradu ob Mačkovi poti obesil.
7. marca: Franc Svete, delavec, 58 let, Kravja dolina št. 11, srčna hiba.

V deželni bolnici:

6. marca: Marija Pavlin, gostija: 28 let, jetika.

Tržne cene v Ljubljani

dne 8. marca t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špelič pivojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	8.20	Surovo maslo,	80
Jedmen,	6	Jajce, jedno:	2
Oves,	6.25	Mleko, liter:	10
Ajda,	8.25	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5.50	Telečje	58
Koruza,	5.50	Svinjako	64
Krompir,	8.47	Košturnovo	40
Leča,	13	Pišaneč	55
Grah,	13	Golob	22
Fižol,	9	Seno, 100 kilo	2.67
Slama,	98	Slama,	2.32
Mast,	72	Drva trda, 4 metr.	7
Špelič frišen	60	„ mehka, 4	5

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
7. marca	7. zjutraj	737.6 mm.	2.2° C	sl. vzh.	jasno	
	2. popol.	738.6 mm.	11.0° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	738.6 mm.	3.8° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 5.7°, za 3.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 8. marca t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 99	gl. 98.85
Srebrna renta	98.75	98.70
Zlata renta	117.40	117.30
5% marcna renta	—	—
Akcije narodne banke	988	990
Kreditne akcije	341.30	340.10
Londonske	121.15	121.15
Srebro	—	—
Napol.	9.62 1/2	9.62 1/2
C. kr. cekini	5.70	5.71
Nemške marke	59.25	59.25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	147 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	197
Ogerska zlata renta 4%	115	85
Ogerska papirna renta 5%	—	—
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	130
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	50
Kreditne srečke	100 gld.	196
Rudolfove srečke	10	25
Akcije anglo-avst. banke	200	158
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	249	50

MAGGIJEVA zabela za juhe je sveže došla pri: **H. L. Wencel-u.**

Dražestni uzorci privatnim naročiteljem zastoj in franko.

Knjige z uzorci bogate vsebine, kakeršnih še ni bilo, za krojače nefrankovano. Jaz ne dajem odpusta 2%, ali 3%, gld. od metra in tudi krojačem nikakih daril, kakor se to godi od strani konkurencije na troške poslednje roke, nego imam samo stalne in odločene cene, da zamore vsak privatni naročitelj dobro in po ceni kupovati. Zatorej prosim, da si da vsak predložiti samo moje knjige z uzorci. Tudi svarim pred pisni konkurencije, v kojih se obeta dvojni odpust od cene.

Tkanine za obleke.

Peruvien in dosking za visoko duhovništvo, tkanine, kakor so predpisane za o. kr. uradniške uniforme, tudi za veterance, požarne brambe, telovadce, livreje, sukna za biljard in igralne mize, prevleke za vozove, loden, tudi nepremočljiv, za lovsko suknje, tkanine, ki se daje prati, potni plaidi od gld. 4—14 itd.

Kdor želi kupovati hvalovredno, pošteno, trpežno, čisto volneno sukneno in ne cenjenih cunj, ki komaj toliko stanejo, kot iznasa plačilo krojaču, obrne naj se na trdiko

Jan. Stikarofsky v Brnu (avstrijski Manchester).

Največja tovarniška

zaloga suknene robe v vrednosti 1/2 milijona goldinarjev.

Da predočujem velikost in zmoglost, razkladati mi je, da je v moji roki zjedinen največji izvoz sukna v Evropi, proizvajanje „kammingarna“, pripadajoče opreme za krojače in velika knjigovodstva zgolj v lastne svrhe. Da se o vsem navedenem prepričate, pozivljam p. n. obištevati, komur je prilika dana, da si ogleda veličanske prostore moje prodajalnice, v koji posluje 150 ljudi. — Pošilja se le proti poštenu povzetju. — Dopisovanje v nemškem, češkem, ogerskem, poljskem, italijanskem, francoskem in angleškem jeziku. (188—7)

Zahvala.

Podpisana se najsrčneje zahvaljujem vsem onim, ki so mej boleznijo in o smrti mojega so-proga, gospoda

Jakoba Butaliča

c. kr. kancelista pri c. kr. okrajnem sodišču v Radovljici,

meni na ta ali oni način izrazili svoje sočutje, potem tudi vsem, ki so predrazega ranjcega spremili k večnemu počitku, imenoma vsem gospodom uradnikom iz Radovljice in Kranjske gore in slednjič slavnemu pevskemu društvu „Triglav“ v Radovljici za gniljivo petje pri pogrebu v župnijski cerkvi v Radovljici in na pokopališču.

V Radovljici, dne 7. sušca 1893.

(354) **Franja Butalič roj. Pehani.**

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrť leta 1 gld. 15 kr.

Aviso!

Naznanjam s tem vsem p. n. poslovnim tvrdkam v Ljubljani, da sem z današnjim dnem vodstvo postaje izročil nasledniku, zato naj se odslej ne pošiljajo službeni dopisi na mojo osebo.

S spoštovanjem

Gustav Habit

nadzornik.

V Ljubljani, dne 8. marca 1893.

J. ANDE-la

novoliznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mravljinice, prešiške, ptične črvice, sploh vse žuželke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDE-la,

„pri črnem psu“

13, Húsová (Dominikanska) ulice 13, v PRAGI.

V Ljubljani pri **Albinu Sliščarju**, trgovcu na Dunajski cesti št. 9.

Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plakatih. (668—11)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1892.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 38 min. zjutraj osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 11. uri 55 min. predpoludne osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 21 min. popoldne osebni vlak na Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Pariz, Linc, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Prago, Karlove vane, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plzenja, Budejovic, Solnograda, Lince, Ischla, Ljubna, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontablja, Trbiža.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontablja, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 15 min. zjutraj v Kamnik.
„ 2. „ 10 „ popoldne v Kamnik.
„ 7. „ 00 „ zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. zjutraj iz Kamnika.
„ 11. „ 06 „ popoldne iz Kamnika.
„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minute naprej. (12—50)

Največje skladišče

raznega semena

n. pr.: nemške, štajerske, incarnat, turške in travniške detelje, raznih vrst pesnega semena, splošno znano kot najboljša krma za živino; travnega semena za suhe, mokre, peščene in glinovite travnike; velika izbira semena za salato, kumare, peteršilj, selerijo, sladki grah, fižol in vse druge vrste semena za zelenjad.

Proseč mnogobrojnega poseta

(151—7) **Peter Lassnik.**

Ustanovljeno leta 1858.

Anton Maček

tovarna slamnikov

v Domžalah pri Ljubljani

priporoča vsakovrstne (252—1)

slamnike

iz domače in tuje slame in prevzema

popravila po najnižji ceni.

Naznanilo.

Podpisana tvrdka naznanja, da kupuje kakor do sedaj tudi nadalje

sladkorno peso

po 95 kr. 100 klg. v tovarno postavljeno in da oni poljedelci, kateri se ž nje obdelovanjem baviti hočejo, za to potrebno seme najboljše vrste po najnižji ceni pri njej dobijo.

Pojasnili o obdelovanju sladkorne pese se dobijo na zahtevanje brezplačno.

Avg. Tschinkel'na sinovi

c. in kr. dvorni založniki

v Ljubljani.

(239—2)